

Hükmen Şehid Sayılanlar

Esselâmü aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtüh.

Allah'ın selâmı, rahmeti, bereketi üzerinize olsun!..

Hepimiz millî bir âfetle dilhûnuz. İçimiz kan ağlıyor, çok yorgun, üzgün ve perişanız. Cenâb-ı Hak ölenlere rahmet eylesin. Şehit mertebesi ihsân eylesin. Kalanlara sabr-ı cemîl ihsan eylesin. Bize lütfuyla muamele eylesin. Kahrına uğrattığı, gazap ettiği, gazabına uğrayan kullarından olmaktan korusun...

a. Yedi Şekilde Ölen Şehid Hükümündedir

Bu akşamki hadîs-i şerîfleri şehitler üzerinde vârid olmuş olan, şehitlik konusundaki hadîs-i şerîflerden seçmiş bulunuyorum.

Birinci hadîs-i şerîf, *Râmûzü'l-ehâdîs* kitabımızın 216. sayfasında 5. hadîs-i şerîf olarak yer alıyor. Bu metin, İmam Mâlik tarafından, İmam Ahmed b. Hanbel -ki bunlar aynı zamanda fıkıh mezheplerinin imamları, meşhur kimseler-, Ebû Dâvud, Neseî ve İbn Mâce tarafından rivâyet edilmiş bir hadîs-i şerîf.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem
hazretleri buyuruyor ki:

الشَّهَادَةُ سَبْعُ سِوَى الْقَتْلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

المقتول في سبيل الله شهيد والمطعون شهيد

والغريق شهيد وصاحب ذات الجنب شهيد

والمبطون شهيد وصاحب الحريق شهيد

والذي يموت تحت الهدم شهيد والمرأة

تموت بجمع شهيدة

*eş-Şehâdetü seb'un sive'l-katli fî
sebîlillâh. el-Maktûlü fî sebîlillâhi şehîdün
ve'l-mat'ûnu şehîdün ve'l-ğarîku şehîdün ve
sâhibü zâti'l-cenbi şehîdün ve'l-mebtûnu
şehîdün ve sâhibü'l-harîkı şehîdün. Vellezî
yemûtu tahte'l-hedmi şehîdün ve'l-mer'etü
temûtu bi-cem'in şehîdetün.*¹

Sadaka Resûlullâh fî mâ kâl ev kemâ kâl.

Kur'ân-ı Kerîm'de pek çok âyet-i kerîme
var; Allah yolunda şehit olanların çok mübarek

¹ Râmûzü'l-Ehâdîs 216/5

insanlar olduğu, çok yüksek derecelere erdiđi, çok büyük mükâfatlara nâil olduğu âyet-i kerîmelerle kesin. Hattâ Cenâb-ı Hak;

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ
أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

*Ve lâ tekûlû li-men yuktelu fî sebîlillâhi emvât bel ahyâun ve lâkin lâ teş'urûn.*²

“Onlar ölü değillerdir, bir çeşit hayat ile, manevî, mükemmel, müstesnâ, yüce, muazzez ve kıymetli bir hayatla diridirler de siz onu anlayamıyorsunuz.” buyuruyor.

Onların mükâfatları çok büyüktür. Âhîrette sorgusuz cennete girecekler. Ölürlen, kanı daha yere damlarken cennetteki makamını görecek. Ölümün acısını hissetmeyecek, küçücük bir ısırıkçık gibi, bir küçük hayvanın ısırması kadar küçük bir acı ile o büyük bâdi-reyi [atlatacak.] Başkaları için bin kılıç darbesi yiyerek, parça parça parçalanarak ölmek ka-

² 2/Bakara, 154.

dar zor olan ölüm onlar için kolay olacak. Âhrette yakınlarına, ailesine, sevdiklerine şefaath edecek. Şehitliğin makâmı, mertebesi [bu].

Şehit denildiği zaman ilk hatıra gelen, Allah yolunda yapılan bir cihatta, savaşta, müslümanlarla kâfirler arasında dinini, müslümanları korumak, kâfirin tecâvüzüne karşı koymak için yapılan bir savaşta öldürülen kimse oluyor. Kalan gazi oluyor, çok büyük mertebelere eriyor.

Ama bu hadîs-i şerîfi iki büyük mezhep imamı - onlar aynı zamanda hadis alimidir - rivayet ediyor. Ayrıca üç büyük hadis imamı, çok meşhur, sıhah-ı sitte'den üçünün müellifleri olan mübarek insanlar rivayet ediyorlar.

Diyor ki Peygamber Efendimiz:

eş-Şehâdetü seb'un. “Şehit olmak yedi türlüdür.”

Yedi tanedir, yedi sınıftır, yedi şekilde ölen kimse şehit hükmüne girer.

Sive'l-katli fî sebîlillâh. “Allah yolunda öldürülmekten ayrı.”

Bizim bildiğimiz, mâruf, mâlum, düşmanla yapılan savaşta şehit olan kimseden ayrı. Hani;

Ey şehîd oğlu şehîd, isteme benden makber

Sana âğûşunu açmış duruyor Peygamber

dediği gibi şâirimizin. Yani biz millet olarak şehitoğlu şehitleriz. Hep Allah'ın dinine hizmet etmeyi, bu yolda her şeyimizi fedâ etmeyi ispatlamışız, ortaya koymuşuz ve fiilen icrâ etmişiz. Dedelerimiz o maksatla yaşamışlar, o amaçla çalışmışlar. Ama Allah yine; insan şehitliği istiyor diye şehitliği herkese her zaman, hemen [nasib etmiyor]. Yine de uzun ömürlerle yaşamışlar, öteki insanlar kadar -Allah ne kadar ömür verdiyse- ömür sürmüşler, rızık yemişler, ondan sonra da şerefli bir şekilde âhirete göçmüşler. Allah şefaatlerine erdirsin.

Allah yolunda öldürülenlerin dışında şehitler yedi tanedir.

Allah yolunda öldürülenler derecesine çıkacak olanlar kimdir?

el-Maktûlü fî sebîllillâhi şehîdün. “Allah yolunda savaşıp öldürülen şehittir.”

Ve'l-mat'ûnu şehîdün. Mat'ûn da şehit sayılır. *Mat'ûn* tâun hastalığına mâruz kalmış olan demek. *Tâun* kelimesi Arapça *tı, elif, ayn, vav, nun* ile yazılıyor. Yani iki hecede de sesli harfler uzun, tâun hastalığı.

“Bu hastalık bir şehre geldi mi kırıp geçirirmiş; ahâliye salgın [olarak gelirmiş.] Muaz-zam bulaşıcı bir hastalık. Vebânın bir çeşididir.” diyorlar veyahut vebânın ta kendisidir. Vebânın kaç çeşidi olduğunu doktorlar daha iyi bilir.

İşte, tâundan vefat edeni de Cenâb-ı Hak şehit makamına nâil ediyor, yükseltiyor. O da o ecri, sevabı alıyor.

Şehit olmanın vazgeçilmez ilk şartı mü'min olmaktır. Allah'a, Peygamberimiz'e inanan, Kur'an'a bağlı mü'min kimse olacak. Mü'min olmayan insan için şehitlik bahis konusu değil. Çünkü onlar, artık Allah'ın varlığını bile anlayamamış, yani sınıfı geçememiş kişiler oluyor. Sınıfı geçemeyince diploma alıp da diplomanın zevkine, sefâsına ermek mümkün olmaz. Okuldan atılan bir insan için öyle

bir Şey bahis konusu olmaz. Tâun hastalığından ölen kimse Şehittir.

Bu devirde hastalıklarla mücadele çok ciddi görülüyor. Sağlık tedbirleri çok. İlaçlar, araştırmalar iyi yapılıyor. Hakikaten güzel tedaviler oluyor.

Bu salgın hastalıklar dikkat edilmezse yine olabilir. Sıhhat-sağlık çok önemli. Sağlığınımızı, sıhhatimizi korumak bir emanete riâyet meselesidir. Çünkü vücudumuz bize Allah'ın emanetidir. Bize "Al bu vücudu hayatın boyunca kullan, ama yıpratma, iyi bak." denmiş gibi oluyor. Onun için vücudumuzu yıpratmaya, zehirlemeye, hor kullanmaya hakkımız yok. Yani emanete riâyet eden, emanete riâyet ehli insanlar güzel bakar.

Onun için sağlığınımızı korumaya çok dikkat etmemiz lazım diye düşünüyorum ve kendim de buna riâyet ettiğim gibi kardeşlerimin de riâyet etmesini istiyorum. Eskiden hıfzıssıhha denilirdi yani koruyucu hekimlik, daha hasta olmayan insanların hasta olmamasını sağlamak... Bu gıdaları nasıl hazırlayacağız, nasıl yiyeceğiz, nasıl temizleyeceğiz, bedenimizi

nasıl temizleyeceğiz, mikroplardan nasıl korunacağız; dişlerimizi, gözümüzü, kalbimizi, damarlarımızı, derimizi, ciğerlerimizi nasıl koruyacağız... Bunları önceden öğrenip, tedbirleri alıp, hatta her sene sağlamken acaba bir şeyim var mı diye bir muayeneden geçmek lazım. Elhamdülillâh bir şey yokmuş ama şurada şu tedbir alınırsa iyi olur, diye -şimdi *check up* diyorlar- tepeden tırnağa bir muayene de tavsiye ederim, iyi olur. Hastanelerimiz, iyi doktorlarımız var.

Bu tâun salgını, şimdi eskileri kadar çok olmuyor, eski asırlardaki kadar ve tedavi de güzel yapılabiliyor. Tâûndan ölenler İslâm'da şehit sayılıyor, tabii bunlar müslümanlar için.

Vel-ğarîku şehîdün. “Suya gark olmuş, boğulmuş.” Deniz, dere, göl, nehir veya kuyuda boğulmuş olan. *Ğarîk*, “gark olmuş” demek. Suda boğulmuş olan da şehittir.

Çünkü bu da içler acısı bir vefat şeklidir. İnsanın yüreği dağlanıyor yani ateşle yanmış gibi oluyor. Allah da bu acı durumdan dolayı mükâfâtını büyük veriyor. Âhirette ona şehit muamelesi yapıyor, elhamdülillâh.

Hepimizin sıhhatli-âfiyetli yaşamasını isteriz. Sıhhat ve âfiyet üzere, huzur içinde, imân-ı kâmil ile vefat etmeyi temenni ederiz ama insanoğlunun başına herşey geliyor. Harp-darp, iyi-kötü insanlar, kazalar var. Öyle şeyler olabiliyor. Allah elem-keder, kaza-belâ, musibet, fitne-fesat vermesin.

İkinci; *Ve'l-ğarîku şehîdün*. “Suda boğulan kişi de şehittir.”

Ve sâhibü zâti'l-cenbi şehîdün. “Zâtül-cenb sahibi de şehittir.”

Ciğerinde verem gibi su toplama, böylece şiddetli ateşli hastalığa tutulup ölme durumunda olanlar. Eskiler “ince hastalık” demişler. Tabii biraz yoksulluktan, hassaslıktan, fedâkârlıktan kaynaklanıyor. Eski devirde böyle çok olurmuş.

Verem Savaş Derneği kurulmuş, veremle savaşlar yapılmış, tedbirler alınmış. Ciğeri korumak ve ciğer hastalığına tutulmamak tedbirleri de bir hayli iyi. Terliyken su içmemek, ce-reyanlı yerde durmamak, sabahleyin namaza veya teheccüde kalkınca, hemen sırtına bir

hırka almak vs. gibi ecdadımızın, büyükannelerimizin, teyzelerimizin güzel tavsiyeleri vardır. Hırka güzel bir kelime, güzel bir giyim. Giyimi kolay, bol. İnsan sırtına alıveriyor, o zaman yatağın sıcaklığından dışarı soğukluğuna geçişte vücut korunmuş oluyor.

Bir ara her şey Fransızlar'dan alınmış. Oradan da dilimize geçmiş, *rob de şambr* diyorlar. *Rob* "elbise", gece elbisesi demektir. Fransızca bilmiyorum ama olsa olsa gece kalınca giyilen elbise. Bizim hırka sözünün bir de mânevî, tatlı, tarihî, örfî tarafı var. Bir hırkası olursa insanın, hele bir kapütoneli veya yün hırkası olursa...

Orta Asya'da orayı ziyaret ettiğimiz zaman Özbek kardeşlerimiz bize de hırka giydirdiler. Oraya giden devlet büyüklerine de bazen merasimle hırka giydirme âdeti var. Onların kaftanlarının, hırkalarının içi pamuklu oluyor, iki taraflı oluyor. Yani sağlam, güzel oluyor. Onları hatıra olarak saklıyoruz. Bir de Kazakistan'dan bir mübarek dostumuz, hacı amca da bize bir kazak hırkasını kuşağıyla beraber hediye etmişti. Onunla da tatlı hatıralarımız var.

Yani bunları öksürük-aksırık, ciğerin üşmesi vesaireyi ilerletip de sonradan bir göğüs hastalığına tutulmamak için tedbirler alınmalı, böyle korunmalı.

Ama buna rağmen bir salgında veyahut istenmeyen bir durumda. Hani mesela dağda bir kaza oluyor da insan ıslanıyor, uzun zaman bulunamıyor, o arada üşümüş, şifâyı kapmış, hastalanmış oluyor... Elde olmayan şeyler olabilir. İşte *zâtülcenbten*, yani ciğer hastalığından, göğüs hastalığından ölenler de şehit sayılıyor.

Cenâb-ı Hakk'ın zaten hastalara çok ikramları var. Hastanın uykusu ibadet, iniltisi tesbih-zikir sayılıyor. Yapamadığı ibadetleri defterine yapmış gibi yazılıyor. Duası makbul; gelenlere dua ettikçe duası kabul oluyor. Günahları mağfur; defteri siliniyor, tertemiz, günahlar kalkıyor... Yani hastanın mükâfatları çok. İşte bazı hastalıklara da Cenâb-ı Mevlâmız, Erhamü'r-râhimîn Rabbimiz, şehit sevabı veriyor.

Ve'l-mebtûnu şehîdün. “Batın hastalığından; -batın, karın demek- karın illetinden ölenler de şehittir.”

Karında olan *batn* illeti denilen illetten, acaba Peyamber Efendimiz’in zamanında kastedilen neydi?

Şimdi kolera dediğimiz bir hastalık var ki; devamlı bir ishal hâli. O ishalden dolayı, durdurulamadığı için vücut susuz kalmaktan ölüyor. Ciddi bir hastalık; mikrobu çok çabuk [yayıyor] ve çok kişiyi telef ediyor. Veyahut daha başka hastalıklar da kastedilmiş olabilir. O da şehit.

Karın illetinden ölen de, göğüs illetinden ölen de şehit.

Ve sâhibü'l-harîkı şehîdün. *Harîk* “yangın” demek. *Haraka-ahraka-ihrâk* yakmak mânasına geliyor.

Biz bir ara İstanbul’da Beyazıt’ın yakınında, Çarşıkapı’da Harikzedeler Caddesi’nde oturmuştuk. Yani oralarda büyük bir İstanbul yangını olmuş. Oranın güzelim, ahşap, nakışlı; kim bilir içinde neler neler vardı, ne kadar güzel şeyler... Onlar yakılmış, yıkılmış, yanmış.

Harikzede, yangına mâruz kalmış, yangının darbesine uğramış insanlar.

Harik “yangın” demek; *sâhibü’l-harik*, “yangına uğramış.” Yanarak ölmüş olan da şehittir.

Yangında bazen dumandan boğuluyor. Bizim -dileriz ki Allah ona da şehitlik mertebesi vermiştir- Cemal Can kardeşimiz; Almanya’nın Lübek şehrinde apartmanda yangın oluyor, hanımıyla aşağı inerken, yolda bisiklet görüyor, hanımına “Şu bisiklet yukarıdan inenlerin ayağına takılır, şunu kenara çekiveriyim, ortada [duruyor], [insanlar] yuvarlanırlar” diyor, gidiyor. O gittiği sırada, oradaki dumandan vadesi yetmiş, vefat ediyor. Fakülte’den talebem, Almanya’da çok hizmetler yapmış bir kimseydi. Bizim için çok üzücü bir şey ama şehit olmak da çok büyük teselli, çok büyük bir mükâfat. Yani böyle yangında yanmadı ama dumandan boğulduğu için vefat etti.

Bazen dumandan boğulunuyor. Kapalı kapıyı birden açarsınız, koridordaki duman birden yüzünüze çarpar, alev çarpar; onun için

yüzünüzü ıslatacaksınız. Kapıları birden açmayacaksınız, kapıların önünde dik durmayacaksınız, emekleyeceksiniz. Çünkü hava, alevler üst taraftan çalışır. Alt taraf biraz daha sakin olur. Bunları çeşitli vesilelerle çocuklarımıza öğretmemiz lazım.

Biz gittiğimiz yerde kardeşlerimize diyoruz ki;

“Aman izci teşkilâtları kurun, çocuklarınızı derli toplu yetiştirin. Hatta idman dernekleri kurun -Yani spor kulübü demek- kötü alışkanlıklara kayacaklarına çeşitli idmanlarla [uğraşsınlar.] İdmanların pek çok çeşidi var; ata binmek, koşmak, dağa tırmanmak, yüzmek vs. Bedenleri gelişsin, kötü saplantılara sapanmasınlar. Hem de topluca dernek halinde çalışmayı öğrensinler. Muhabbeti, birbirlerine ilgiyi, yardımı, sevgiyi öğrensinler diye teşvik ediyoruz.

Bir yaz tatilinde Eğirdir’e gitmiştik. Kovada gölünün kenarında çok tatlı, güzel günler geçirmiştik, çadırlı bir tatil yapmıştık. Oraya bir izci oymak başkanı kardeşimizi de çağırdık, geldi. Dersler verdi. Ben de gittim, sakalımla,

oturduğum önüne, dersleri gençlerle beraber dinledim.

Çok faydalı şeyler! Bunları öğrenmemiz lazım. Çocukların hayata alışması, ciddiyeti öğrenmesi lazım. Askerliğe alışması lazım. Hayatını korumayı, başkasına yardımcı olmayı öğrenmesi; dağda-bayırda, tabiat şartlarına, vahşî hayvanlara karşı ne yapacağını bilmesi lazım. Bu da çok güzel. Size de tavsiye ederim. -Belki gecikmiş bir tavsiye- bu çalışmalarını yapın, çocuklar bunları öğrensinler.

Evet, yangına mâruz olan, yangında ölen de şehittir.

Vellezî yemûtü tahte'l-hedmi şehîdün.
“Yıkılan bir binanın, duvarın, *hedm* olan bir şeyin altında kalan da şehittir.”

Mâil-i inhidam deniliyor, bina çatlamış, yıkılmaya meyletmiş, az kalsın yıkılacak bir bina mânasına. *Inhidam*, *hedme* kökünden geliyor, “yıkılmak” demek. *Tahte'l-hedmi*, yıkıntının altında kalan da şehittir.

Hepimizin ciğeri yanık. Özellikle eşi veya çocuğu vefat etmiş kardeşlerimiz var. Onların ciğer yanıklığının, üzüntülerinin ne kadar çok

olduğunu biliyorum ama bir şeyi de söylemek isterim ki işte böyle bir duvar altında kalan bir mü'minin de vefatı üzücü bir şey de olsa sonuç itibariyle derecesi şehitlik oluyor. Allah onu da şehitler zümresine katıyor. Küçükse anne babasına şefaathçi oluyor. Yani küçük bir çocuk böyle bir duruma uğramışsa o zaman onlar da anne ve babalarına âhirette şefaathçi oluyorlar, olacaklar.

Dünya hayatında nasıl olsa bir gün hepimiz öleceğiz. Bilmiyoruz, kim bilir nerede, nasıl, kaç yaşında olacak vefatımız.

Allah hüsn-ü hâtime ile güzel bir sonuçla hayatın bitişini, rızasına uygun ve ağrısız-elemsiz, kedersiz, şairin dediği gibi “bir gül bahçesine girercesine”, âhirete geçmeyi nasip eylesin.

Yine çok seneler önce kardeşlerimizden denizaltıda çalışan bazı kimseler vardı. Çanak-kale Boğazı'nda denizaltı su üstüne çıkmışken, Naboralt isimli bir İsveç gemisi görmeden onlara çarpmıştı. Denizin 90 metre altına gitmişlerdi. İrtibat kuruldu, konuşuldu, şamandıra

attılar. Ama o denizaltıyı o derinlikten çıkarmak mümkün olmadı. Konuşa konuşa orada şehit oldular.

Zor bir şey ama Allah hepimizin yardımcısı olsun.

Beterin de beteri var. Sırbistan'da, Kosova'da, dünyanın başka yerlerinde bazı zalimlerin hunharca vahşetleri var. Onlara mâruz olarak ölmek de çok zor şeyler.

Bu *hedm* altında, yıkılan duvar altında kalanlar da şehit olunca, bu son âfetteki yıkıntılar altında kalıp da vefat eden binlerce kardeşimiz de Allah tarafından bu makamlara eriştilsin. Allahu Teâlâ hazretleri âhiretlerini güzel eylesin. Yakınlarına onları şefaatçi eylesin.

Kur'ân-ı Kerîm'de, şehitler şehit olduktan sonra dünyadakilere bir korkulu durum olmadığının, âhirette Allah'ın çok nimetler verdiğini söyleyip müjdelemek isterler diye bilgiler var.³ Dünyada tek tük görülen büyük bir âfete

³ 3/Âl-i İmrân, 170-171.

mâruz kaldık. İnşaallah kardeşlerimiz, âhîrette o makamlara ermişlerdir de mânevî bakımdan dünyadakilere:

“Anlıyoruz, bizim için üzülüyorsunuz ama üzülmeyin, burada Allah’ın çok nimetlerine mazharız.” diyorlardır. İnşaallah duyanlar da onları duyuyordur diye temenni ediyorum.

Bu hadîs-i şerîfi zaten onun için seçtim. Biraz Peygamber Efendimiz’in lisanından, kardeşlerimin yürek yangınlarına bir su serpmesi olsun, bir teselli olsun diye.

Ve son kısım;

Ve’l-mer’etü temûtü bicem’in şehîdetün.

“Kadın da doğum esnasında, lohusalıkta vefat etmişse, o da şehittir.”

Kadınlar hakkında Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’in çok medihleri var. Yani çocuğunu iyi terbiye eden, İslâm terbiyesi veren hanımlar; o çocuğunun hamileliğine sevgiyle tahammül eden, ondan sonra çocuğuna sevgiyle bakan, emziren, onun kahrını çeken; hastayken gece sabahlara kadar başucunda bekleyen, alnını okşayan o mübarek şef-

katli annelere Allah çok sevaplar veriyor, kesin. Onlara büyük mertebeler veriyor. Kadının cihadı doğumdur, hamileliktir ve bu çocuğa bakmak da zor bir iştir. O da şehit sevapları kazanmasına sebep oluyor.

Bir de vefat edince. Yani çocuğu doğdu, çocuğun doğması olayı kadınlar için çok büyük ve çok şerefli bir olay. Çok büyük bir fedâkarlık numûnesi. Annelerin hakları onun için ödenmiyor.

Allah annelerimizden razı olsun. Yaşayanlara Allah ömür versin, âhirete intikal edenlere yüksek makamlar ihsân eylesin.

Böyle bir durumda, çocuğunu dünyaya getirmiş, yatakta yatıyorken, kendisini toparlamayıp ölenler oluyor. Bazen çocuğuyla ölenler oluyor; çocuğu da vefat ediyor, anne de vefat ediyor. Bazen anne vefat ediyor, çocuğu öksüz, anasız kalıyor. Bunlar hep hayatın cilveleri. O kadıncağız da şehit oluyor.

Bir acıklı şeyi hatırlarım. Ankara'dayken çok sevdiğimiz bir tandığımızın, çok sevdiğimiz kızı doğum esnasında vefat etmişti. Çocuk

da vefat etti. Vazifeleri yaptık, namazları kıldı. Kabre anneyi koyduk, yanına da o bebeği kefenli olarak koyduk. Yani yürekler dayanamadı, gözlerden yaşlar boşaldı. Acı şey, çok acı bir olay.

b. Şehid Ölümün Acısını Duymaz

Allahu Tealâ hazretleri böyle acı durumlarda vefat edenlere âhirette böyle mükâfatlar ihsan ediyor.

Ebû Hüreyre *radiyallahu anh*'ten Beyhakî rivâyet eylemiş ki;

الشَّهِيدُ لَا يَجِدُ مَسَّ الْقَتْلِ إِلَّا كَمَا يَجِدُ أَحَدُكُمْ
الْقُرْصَةَ يقرصها

*eş-Şehîdü lâ yecidü messe'l-katli illâ kemâ yecidü ehadüküm el-kursata yakrusuhâ.*⁴

“Şehit, öldürülmesinin acısını duymaz; öldürülüşünün acısını ancak bir ısırılış kadar; bir bit ısırığı, pire ısırması, küçük bir şeyin ısırması kadar duyar.”

⁴ *Râmûzü 'l-ehâdis*, 216/10

Halbuki, şehidin kanları akıyor, bir yerleri kesiliyor veya bağı kurşunla, mızrakla veya kılıçla deliniyor. Devirlere göre değişmiş ama Allah ona onun acısını duyurmuyor.

c. Şehidin Şefaati

Bu konuda aynı sayfada, aynı mânayı ifade eden hadîs-i şerîfler var. Ebü'd-Derdâ *radıyallâhu anh*'ten İbn Hibbân'ın rivâyet ettiği bir müjdeli hadîs-i şerîfle tamamlayalım.

Buyuruyor ki Peygamber Efendimiz:

الشهيد يشفع في سبعين من أهل بيته

*eş-Şehîdü yeşfeu fî seb'îne min ehli beytihi.*⁵

“Şehit ehl-i beytinden 70 kişiye şefaatterler.”

Bir kere şehidin kendisi kurtuluyor. Kendisi kurtulduktan ayrı bir de ailesinden, ehl-i beyti, yani evinin ahâlisinden, evine bağlı, kendisiyle akrabalık bağları olan kimselerden 70 kişiye de şefaatter ediyor. Bu da büyük bir şey...

⁵ *Râmûzü'l-ehâdîs*, 216/12

Bir kere göçenlere büyük teselli, büyük mükâfat bekliyoruz Cenâb-ı Hakk'ın lütfundan ki onları Allah şehit mertebesine eriştirsın ve türlü türlü, şehitlere mahsus, müstesnâ, mükemmel, yüce nimetlerle onları mütena'im eylesin. Bir çeşit şehit hayatıyla hayy eylesin, canlı eylesin. Bir...

İkincisi; şehit, geride kalan ailesi efrâdından 70 kişiye de şefaât edebiliyor.

Şefaât haktır. Peygamberlerin şefaati haktır. Peygamber Efendimiz'in müteaddid şefaâtları vardır ve haktır. Ehl-i sünnet mezhebi haklı olarak bunu âyet ve hadislere dayalı olarak beyan eder, gösterir. Mesela şefaatin hak olduğuna dair Âyete'l-Kürsî'de ve daha başka âyetler de [deliller] var.

Peygamber Efendimiz'in bütün Benî Âdem'e şefaati vardır. Ondan sonra alimlerin şefaati vardır, mürşid-i kâmillerin, evliyâullahın, ilmiyle âmil, Allah'ın sevdiği alimlerin şefaati vardır. Şehitlerin şefaati vardır. Bu hadîs-i şerîfte o müjdeyi nakletmiş oluyorum

sizlere; ailesi ahalisinden, ailesine mensup akrabalarından, yakınlarından 70 kişiye bir şehit şefaata edecektir.

Allahu Tealâ hazretleri ölenlerimize rahmet eylesin. Onları şehitlik mertebesine vâsıl eylesin. Geride kalanlara da o şehitlerin şefaatine ermeyi nasip eylesin. Bundan başka elem-keder göstermesin. Nice nice yıllar, uzun ömürle yaşayıp İslâm'a güzel hizmetler yapmayı nasip eylesin. Hüsn-ü hâtimeler ile âsân bir vechile; Allah'ın sevgili kulu olarak bu hayat imtihanını tamamlayıp huzûr-ı Rabbü'l-izzet'e sevdiği, râzı olduğu kullar olarak, yüzü ak-alnı açık kullar olarak varmayı cümlemize nasip eylesin.

Es-Selâmü aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtühû.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
AKRA- Avustralya

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü